PROBLEMATICA DE LES AIGÜES CONTINENTALS: LA LLACUNA DE "SAN BENITO" (VALL DE COFRENTS).

Soria, J.M., F. Belda i J.P. Catalán.

Departament de Microbiologia. Area d'Ecologia.
Facultat de Ciències Biològiques. 46100 - Burjassot (L'Horta).

Situada en una zona endorrèica entre els termes municipals d'Almansa i d'Aiora, a una altitud de.670 m sobre el nivell del mar, és una llacuna temporal, l'extensió de la qual era d'unes 450 hectàrees. En 1847 fou dessecada artificialment mitjançant un canal de drenatge. En 1984, tota la cubeta de la llacuna es va inundar per unes pluges torrencials i es va deteriorar el drenatge fins el punt d'impedir l'evaquació de les aigües de la zona.

Les dades obtingudes evidencien les seves característiques de llacuna d'aigua dolça sense cap aportació de nutrients. La biomassa d'algues hi és insignificant; els seus components són espècies cosmopolites i no són pas les que caldria esperar com a colonitzadores d'un ecosistema d'aigua dolça de formació recent. El zooplàncton hi trobat sembla ser específic del tipus de llacunes temporals estepàries i tèrboles. No s'hi presenta contaminació microbiològica important.

La conservació de la llacuna requereix, si més no, una extensió de terres de 300 hectàrees, la major part de les quals seria inundada amb periodicitat. La resta seria zona de vegetació perillacunar, que actuaria com a tampó per tal d'esmorteir els sorolls i influències agrícoles pròximes, a més de protegir l'avifauna hi establerta.

Caldria prendre mesures per a declarar zona humida l'area de la llacuna i així acollir-se als beneficis de la Llei d'Aigües per a la conservació dels aiguamolls i protecció del aqüífers afectats. L'àrea perillacunar, amb una humitat edàfica suficient, mantindria una franja de vegetació palustre de senillar que protegiria la zona de les activitats agràries dels voltants.